

CON THÁNH THIÊN NHỜ CHA MẸ HIỀN ĐỨC

... Ngày 20-9-1970, Đức Thánh Cha Phaolô VI (1963-1978) tuyên phong thánh nữ (Têrêxa Giêsu) **Têrêxa thành Avila** (1515-1582) Tiến Sĩ Hội Thánh. Cùng với thánh nữ Catarina thành Siena (1347-1380), đây là 2 vị nữ Tiến Sĩ Hội Thánh đầu tiên của Giáo Hội Công Giáo .. Sau đó thánh nữ Têrêxa Hải Đường GIÊSU và Nhan Thánh (1873-1897) được Đức Chân Phúc Giáo Hoàng Gioan Phaolô II (1978-2005) tuyên phong Tiến Sĩ Hội Thánh ngày 19-10-1997. (Song Thân thánh nữ Têrêxa Hải Đường Giêsu được nâng lên bậc Chân Phước vào Ngày Khánh Nhật truyền giáo 19-10-2008).

Trong quyển **"Tự Thuật"** hoàn thành năm 1562, thánh nữ Têrêxa Avila hết lời ngợi khen và ghi ơn công đức của hai Đấng Sinh Thành. Chính nhờ hấp thụ nền giáo dục thánh thiện của các ngài mà thánh nữ Têrêxa Avila đã tiến bước trên đường nhân đức, vượt thắng những thăng trầm, những cay đắng của cuộc đời. Thánh nữ viết:

Đối với tôi, để trở thành người tử tế, tôi cần có Cha Mẹ đạo đức và biết kính sợ THIÊN CHÚA. Và đó là điều Chúa đã thương ban cho tôi, mặc dầu tôi bất xứng. Thân phụ tôi rất thích đọc các tác phẩm hay, viết bằng tiếng Tây Ban Nha, và bảo chúng tôi phải đọc những sách này. Trong khi thân mẫu chuyên cần dạy chúng tôi cầu nguyện, yêu kính Đức Mẹ MARIA và một vài vị thánh. Tất cả chăm sóc ấy gieo vào lòng tôi những tâm tình đạo đức, ngay từ thời thơ ấu, tức là năm tôi lên 6, lên 7. Tôi được giáo dục thật chu đáo bởi Cha Mẹ hiền đức. Hai vị không yêu thích gì khác ngoài việc thực hành các nhân đức.

Nhân đức của Cha Mẹ tôi nhiều vô kể. Chẳng hạn thân phụ tôi rất có lòng thương người nghèo, người đau ốm và các tôi tớ giúp việc trong nhà. Lòng thương các đầy tớ lớn lao đến độ, không bao giờ thân phụ tôi chấp nhận sự việc có các nô lệ trong nhà. Khi người nô lệ của chúng tôi đến ở trong nhà chúng tôi, Ba tôi thương yêu chăm sóc như một người con trong gia đình. Ba tôi nói: "Chỉ nguyện ý nghĩ cô ta là người không được tự do, đủ làm cho Ba thương xót cô ta khôn cùng". Một đức tính khác trời vượt nơi thân phụ tôi là lòng ngay chính, trung thực. Ba tôi không bao giờ chửi thề hay nói lời khinh bỉ.

Về phía thân mẫu thì Mẹ tôi cũng có nhiều đức tính quý báu. Nổi bật nhất là tính đoan trang trong sạch. Mẹ tôi có sắc đẹp nghiêng thành đổ nước nhưng không bao giờ Mẹ ăn mặc hoặc trang điểm gì thêm để lôi kéo người khác chú ý đến sắc đẹp của mình. Và mặc dầu tuổi còn trẻ, Mẹ đã ăn mặc kín đáo và giản dị như một phụ nữ cao tuổi, cho đến năm Mẹ lìa đời, hưởng dương 33 tuổi. Mẹ tôi rất hiền dịu và không bao giờ to tiếng cãi cọ hoặc tranh chấp với ai. Cuộc đời trần thế của Mẹ tuy ngắn ngủi nhưng Mẹ trải qua nhiều thử thách cam go, đặc biệt là suốt đời Mẹ mang bệnh. Thân mẫu tôi từ trần trong hương thơm thánh thiện.

Tôi còn nhớ như in ngày Mẹ qua đời. Năm đó tôi lên 12 hoặc 14 tuổi. Khi ý thức rằng tôi vĩnh viễn mất Mẹ ở đời này, lòng tôi vô cùng đau xót. Nước mắt dàn dụa, tôi đến quỳ gối trước tượng ảnh Đức Mẹ MARIA và khẩn nài xin Đức Mẹ hãy làm Mẹ tôi. Đây là cử chỉ hoàn toàn ngây thơ nhưng thật sự giúp tôi rất nhiều, suốt trong cuộc đời mồ côi mẹ của tôi. Đức Mẹ MARIA trở thành Người Mẹ thật của tôi, bởi vì tôi luôn chạy đến kêu cầu với Đức Mẹ, cũng như Đức Mẹ đã đưa tôi trở về với THIÊN CHÚA, sau những năm tháng sống bất trung của tôi.

Thời thơ ấu, sống nơi mái ấm gia đình, tôi đã theo gương thân phụ, ưa thích làm phúc cho người nghèo. Nhưng điều này hơi khó vì trẻ thơ không có tiền. Nhưng có một điều tôi làm được và làm rất dễ dàng, đó là tìm nơi thanh vắng để đọc tất cả những kinh tôi thuộc, đặc biệt là lần hạt Mân Côi. Đây là lời kinh do chính Mẹ tôi dạy. Mẹ tôi rất có lòng yêu mến Đức Mẹ MARIA và đã thông truyền cho chúng tôi lòng kính mến này. Rồi khi chơi đùa với các trẻ gái cùng tuổi, tôi thường rủ các bạn chơi trò làm các bà dòng Kín, sống nơi các đan viện. Chúng tôi giữ thinh lặng, hoặc nói năng đoan trang, hoặc cùng nhau đọc kinh lần hạt. Hình như tôi có lòng ao ước trở thành nữ tu Nhà Kín ngay từ thời thơ ấu ..

Quả thật, tôi nhận được hồng ân lớn lao từ THIÊN CHÚA. Ngài cho tôi Cha Mẹ đạo đức, chỉ luôn mong muốn và dạy dỗ con cái những điều lành, điều thánh. Sau này, trong cuộc đời, tôi đã có lần bất trung với Chúa. Nhưng đó là hoàn toàn do lỗi của tôi, chứ tôi không có quyền trách cứ Cha Mẹ vì bất kỳ lý do gì.

... "Thương con thì cho roi cho vọt, sau này sẽ vui sướng vì con. Ai biết giáo dục con sẽ được thỏa lòng về con, và được hãnh diện với những người quen biết. Ai biết dạy dỗ con mình sẽ khiến kẻ thù phải phát ghen, và sẽ được sung sướng trước mặt bạn bè. Người cha có chết thì cũng như chưa chết, vì đã để lại đứa con giống như mình. Khi còn sống, ông nhìn con mà vui sướng, giờ chết đến, sẽ không phải buồn phiền" (*Huấn Ca 30,1-5*).

(*"THÉRESE D'AVILA, Oeuvres Complètes, Desclée de Brouwer, 1964, trang 14-17*)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt